

**slovenska
filharmonija**

6. koncert
vokalni abonma
2019/20

Julia Selina Blank dirigentka

napoved
marec 2020

Srebrni abonma CD 2019/20

10. marec 2020 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Jean Rondeau čembalo

spored **Bach | Scarlatti**

Oranžni 6 in izven

Metamorfoze

19. in 20. marec 2020 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Aziz Šohakimov dirigent

spored **Strauss | Beethoven**

Modri 7 in izven

Poklon Leningradu

26. in 27. marec 2020 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Aziz Šohakimov dirigent

spored **Haydn | Šostakovič**

Vokalni 7 in izven

Ruska molitev

v spomin Vladimirju Kranjčeviču

29. marec 2020 ob 19.30

(predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Ragnar Rasmussen dirigent

spored **Sergej Rahmaninov**: Vsenočno bdenje

6. koncert vokalni

abonma 2019/20

Zmagovalki na pot

8. marec 2020 ob 19.30

**Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija**

Zbor Slovenske filharmonije

Julia Selina Blank dirigentka

zmagovalka Mednarodnega tekmovanja
zborovskih dirigentov Hongkong 2019

Sebastjan Vrhovnik priprava zbora

Vljudno vabljeni na predkoncertni pogovor ob 18.30.

Sven-David Sandström (1942–2019)

Credo | Verujem (2000)

Johann Hermann Schein (1586–1630)

Dennoch bleibe ich stets an dir
Toda jaz bom vedno s teboj

Pascal Dusapin (1955)

Umbrae mortis | Smrtne sence (1997)*

Orlando di Lasso (ok. 1530–1594)

Deficiat in dolore vita mea
V bridkosti hira moje življenje

James MacMillan (1959)

Miserere mei Deus
Usmili se me, Gospod (2009)

Urška Šemrov sopran

Urška Bernik alt

Gašper Banovec tenor

Rok Rakar bariton

Alfred Schnittke (1934–1998)

Tri duhovnyh hora
Tri duhovne pesmi (1983–1984)

Bogorodice Devo | Pozdravljena, Devica

Gospodi Iisuse | Gospod Jezus

Otče naš | Oče naš

Jacobus Handl Gallus (1550–1591)

Gaudeamus omnes fideles
Veselimo se, vsi verni, OM 1/41

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Ich lasse dich nicht,
du segnest mich denn
Ne bom te pustil,
dokler me ne blagosloviš

BWV, dodatek 159

Urška Šemrov sopran

Urška Bernik alt

Gašper Banovec tenor

Tadej Osvald bas

Nana Forte (1981)

Libera me | Reši me (2003)

Monika Černe mezzosopran

Arnold Schönberg (1874–1951)

Friede auf Erden

Mir na zemlji, op. 13 (1907)

Nocojšnja slogovno pisana in vsebinsko raznovrstna glasba predstavlja izbor skladb, ki so bile del zajetnega sporeda dirigentskega tekmovanja lansko poletje v Hongkongu. Na njem je mednarodna žirija kot najboljšo izbrala tokratno gostujoča dirigentko Julio Selino Blank. Uspehi prihajajoče generacije glasbenikov so povezani z možnostjo nastopanja, samopreverjanja in potrditve v stiku z neposrednimi izvajalci in občinstvom. Prav zato je Slovenska filharmonija nagrajencu tega tekmovanja odprla abonmajski oder svojega zbora.

Švedski skladatelj **Sven-David Sandström** sodi med vidne ustvarjalce in posebno pomembne sooblikovalce zborovske glasbe našega časa. Študiral je umetnostno zgodovino in muzikologijo, pri Ingvarju Lidholmu na stockholmski Kraljevi glasbeni akademiji pa kompozicijo. Izpopolnjeval se je pri velikih imenih glasbe Györgyju Ligetiju in Peru Nørgårdu. Postal je profesor za kompozicijo prestižne ustanove, na kateri je študiral, bil vodja švedskega odbora mednarodnega združenja za sodobno glasbo ISCM in več kot desetletje profesor Univerze Indiana v Bloomingtonu v Združenih državah Amerike. Veliko je ustvarjal po naročilu, svoja dela posvečal znamenitim izvajalcem, zanje pa je prejel tudi vrsto pomembnih nagrad.

Sandströмова glasba je dvopolna, nova, drugačna (na začetku ustvarjanja se je spoprijemal tudi s četrtrtonske glasbo), povezana z izročilom, z glasbo trdnih, a razširjenih tonalnih središč, strogim skladateljskim redom, celo s starodavnim svetom modalnega. Ustvarjal je v vseh zvrsteh, od opere, koncerta, orkestrske, komorne, scenske in filmske

do zborovske glasbe, za zbor brez spremljave in vokalno-instrumentalne, ki ga verjetno najbolj osebno določa. Nikoli se ni omejeval, kadar ga je navdih popeljal v zares drugačno in posebno, sporočal je v ustaljenem glasbenem jeziku, z minimalističnimi prijemi in jazzovskimi barvami. Navdihovalo ga je izročilo baroka, skladateljsko spretno je reinterpretiral Bachova, Purcelllova in Händlova dela, zložil je pasijon ter se po zgledu Bachovih kantat odzval na naročilo Švedske cerkve in za sleherno nedeljo cerkvenega leta zložil vsebinsko primerno in liturgično ustrezno zborovsko skladbo za izvajanje pri maši. V cerkveni glasbi živijo njegove maše za zbor z orglami, na koncertih pa najpogosteje izvajajo njegove samostojne mašne stavke, med njimi zvokovno zgoščen, ritmično razvejan in vsebinsko intenziven devetstavčni **Credo** (*Verujem*).

Nemški skladatelj **Johann Hermann Schein** je v prvih desetletjih 17. stoletja skupaj z rojakoma Samuelom Scheidtom in Heinrichom Schützem – rodili so se v treh zaporednih letih – s svojim delovanjem v glasbi in ustvarjanjem bistveno prispeval k slogovnim spremembam v takratni glasbi širšega nemškega kulturnega prostora in njenem preokretu v glasbeno drugačen baročni čas. Doma je bil blizu današnje češke meje, od koder se je pastorjeva vdova z otroki preselila v Dresden. Johann Hermann je bil do sedemnajstega leta sopranist dresdenske dvorne kapele, po mutaciji je glasbeno znanje nabiral v nekdanji opatiji Pforta, kasneje pa je v Leipzigu študiral pravo in t. i. »svobodne umetnosti«. Vedno bolj se je posvečal glasbi, pričel skladati in svoja dela objavljati, večglasne skladbe za glasove z glasbili.

V okolici Leipziga je poučeval v šolah in bil domači učitelj. Leta 1614 je izdal prvo obsežnejšo zbirko nemških in latinskih cerkvenih skladb *Cymbalum Sionimum*, leta 1616 pa je 31-leten postal kantor in vodja osrednje glasbene ustanove v takratnem Leipzigu, šole in kora pri sv. Tomažu, kjer je po več kot 100 letih deloval in ustvarjal tudi Johann Sebastian Bach. Ob napornem delu kantorna je Schein skrbel tudi za številne in vsakorvstne glasbene prireditve mestnega sveta. Naporno delo in težke preizkušnje v družini – pokopal je prvo soprogo in v dveh zakonih osem od desetih otrok – so načele zdravje že sicer bolehnega muzikusa, zdravljenje v danes ne prav oddaljenih Karlovih Varih pa ni prineslo izboljšanja. Ko je leta 1630 umrl, je Scheinov leto starejši sodobnik in prijatelj Heinrich Schütz zložil poseben poslovilni pogrebni spev za šest glasov.

Schein je izdal več zbirk svojih del, med katerimi je za razvoj zgodnjebaročne glasbe v Nemčiji in širše posebej pomembna knjiga 26 cerkvenih skladb *Israelis Brünnelein* (*Vodnjak Izraela*) za glasove z glasbili. Izdal je tudi zajetni *Cantional*, še danes pomembno zbirko nemških cerkvenih pesmi augsburške veroizpovedi. Skladal je posvetno glasbo, štejemo ga za soutemeljitelja t. i. cerkvenega koncerta, nove vrste nemške duhovne skladbe za glasove s spremljevalnim basom, iz njegovega opusa pa izhajajo tudi zametki kantate, prav tako nove baročne glasbene vrste.

Schein v Leipzigu ter njegova sodobnika in prijatelja Samuel Scheidt v Halleju in Heinrich Schütz v Dresdnu so v prvih desetletjih 17. stoletja vsak v svojem takrat kulturnem in glasbenem središču najzaslužnejši za slogovne premike nemške glasbe v drugačen svet, proti baroku po severnoitalijanskem zgledu. Motet

Dennoch bleibe ich stets an dir (*Toda jaz bom vedno s teboj*) za šest glasov z orglami in basovskim glasbilom značilno združuje strogost dotedanjega nemškega večglasja s takrat novim, 'italijanskim' glasbenim odslikavanjem besedila in previdnim poudarjanjem afekta vsebine.

Pri nas neznani francoski skladatelj **Pascal Dusapin** izhaja iz Nancyja. Na Sorboni je študiral umetnost in estetiko in bil hkrati na pariškem konservatoriju študent slavnega Olivierja Messiaena. Igral je orgle in se zanimal za jazz. V času glasbenega zorenja je sodeloval še z znanimi imeni glasbe preteklega pol stoletja, med drugimi z Iannisom Xenakisom in Edgardom Varèsejem. Bil je rezidenčni skladatelj orkestrrov v Strassbourgu in Lyonu, večkrat je lahko dlje časa neodvisno ustvarjal kot štipendist. Krajše obdobje je bil predavatelj prestižne francoske znanstveno-pedagoške ustanove Francoskega kolegija, tesno pa sodeluje s pariškim inštitutom za sodobno glasbo IRCAM. Je prejemnik številnih skladateljskih nagrad in nosilec pomembnih francoskih državnih odlikovanj.

Dusapinova glasba se navdihuje večinoma iz izvenglasbenih spodbud, iz gledališča, književnosti in upodaljajoče umetnosti. Skladatelj je vsebinsko povezan z več književniki in likovniki, neposredno pa z znanimi imeni glasbe našega časa, ki njegove partiture izvajajo in promovirajo. Ustvaril je devet oper, oratorijskih in operno-baletnih del, ki so jih izvedli predvsem v Franciji, Belgiji in Nemčiji, sklada za klavir, klavir z orkestrom, komorno glasbo za raznovrstne sestave, blizu mu je tudi človeški glas in njegove zmogljivosti. Zahtevna tonska in predvsem ritmična

podoba njegovih skladb je vsakokratna preizkušnja za izvajalce. Skladbo ***Umbræ mortis*** (*Smrtne sence*), zvočno skopo in v izrazu odmaknjeno partituro, v kateri se skladatelj med zgoščenimi poltoni in zapletenimi skoki glasov spogleduje z ostrimi sozvočji, tudi s težko prepoznavnimi četrtonskimi zgoščitvami, so prvič izvedli pevci znanega francoskega zbora Accentus z dirigentko Laurence Equilbey septembra leta 1998 v Strassbourgu.

V okvir glasbe in njene gramatike, ki jo zgodovinopisje in glasbena teorija opisujeta kot renesančni, je vpeto tudi ustvarjanje velikana glasbe 16. stoletja **Orlanda di Lassa**. Doma je bil iz danes valonskega dela Belgije. Pomanjkanje preverjenih resnic o njegovem otroštvu nam do danes začinja zgodbe o več ugrabitvah glasbeno nenavadno nadarjenega dečka z redko zvonkim glasom. Malokateri skladatelj je toliko potoval in vsrkaval vplive tako različnih kulturnih in glasbenih središč. Že dvanajstletni Orlando je bil z vplivnim vodjem najemniške vojske kralja Karla V. Ferdinandom Gonzago iz Mantove prvič v Italiji, v Mantovi, na Siciliji in v Milanu, kjer je bil deležen tudi prve formalne šole. Bil je pevec in skladatelj v Neaplju, glasbenik nekaj časa v Rimu živečega vplivnega Medičejca, komaj 20-letnik pa je bil v Rimu pred podobno slavnim in pomembnim Palestrino eno leto *maestro di cappella* znamenite lateranske bazilike. Po potovanjih po Franciji in Angliji so mu v Antverpnu prvič tiskali njegove skladbe. Od 1556 je s krajšimi prekinitvami z družino do smrti živel v Münchnu in na dvoru bavarskega kneza Alberta ogromno komponiral ter uresničil delodajalčeve sanje o glasbi po vzoru in okusu premožnih italijanskih knežjih družin.

Njegov vpliv in slava sta rasla, k Orlandu so po glasbeno znanje prihajali kasneje slavni glasbeniki iz Italije, npr.

oba Gabrielijska, stric in nečak, cesar Maksimilijan ga je povzdignil v plemiča, papež Gregor XIII. v viteza, na obiske so ga vabile kronane glave, prestižnih služb se je moral skoraj otepati. A ostal je na Albertovem dvoru, kjer je izvajal sijajno glasbo, predvsem svojo, komponiral je in bil za svoje delo izdatno nagrajevan. S knezom je stkal zelo neposredno zaupanje in osebno prijateljsko vez, o kateri preberemo v njuni korespondenci, v pismih navzven sicer primerne etikete, v podrobnostih pa zelo osebnih in prijateljskih ter zavutih v danes težje razumljive besedne igre in prisodobne. Te še zdaj razvzemajo raziskovalce in jih vodijo celo do napačnih razlag vsebine.

Lasso je v vseh zvrsteh poznorenesančnih glasbenih navad, potreb, želja in okusov zapustil ogromen opus, več kot 2000 (!) naslovov. Komponiral je vse posvetne glasbene vrste italijanskega izročila, madrigale, vilanele, kanconete, večglasne nemške pesmi in francoske šansone. V vseh imata besedilo in njegov afekt prav posebno mesto. Sredi verskih vrenj širom Evrope je predvsem v varnem okolju katoliškega Münchna skomponiral 60 večinoma t. i. parodnih maš, v katerih je za osrednjo glasbeno misel uporabil že znane svoje ali druge, tudi prav nič poduhovljene, celo obscene napeve. V smislu potridentskega obredja je zasnoval dobrih 500 motetov, pasijone vseh štirih evangelistov, večkot kot 100 kantik, mnoge psalme, himne, rezponzorije in spokorne skladbe vseh vrst.

Motet **Deficiat in dolore vita mea** (*V bridkosti hira moje življenje*) je Lasso zložil v zadnjem letu življenja. S šestimi enakovrednimi glasovi je iz vzpenjajočih se in padajočih melodij večše stkal gosto zvočno mrežo, jo v izzvenu začinil s pestrimi poltonskimi okreti, se z njimi sprehodil po več takratnih modusih in obarval značaj samo na videz monotone celote.

Škotski dirigent in skladatelj sir **James MacMillan** je študiral na univerzah v Edinburgu in Durhamu, poučeval je na univerzi v Manchesteru in bil skladatelj Škotskega komornega orkestra. Kot skladatelj je prodril po letu 1990, po tesnejšem sodelovanju s Škotskim simfoničnim orkestrom BBC na londonskem festivalu Proms, sledila so naročila glasbenikov posameznikov, intendantov in orkestrrov ter izvedbe in javne potrditve skladatelja, ki je vedno pogosteje tudi uspešno dirigiral. Komponira za orkester, za solistična glasbila in komorno glasbo, koncerte za najrazličnejša, v svetu koncertantne glasbe redka glasbila, zložil je dve operi, kantate in pasijon, maše z orglami in zborovske skladbe brez spremljave. Njegova vokalno-instrumentalna in zborovska glasba imata pobude v skladateljevem odnosu do duhovnega, katoliško izročilo pa predstavlja skladatelju v anglikanskem cerkvenoglasbenem okolju poseben navdih.

Spokorni psalm **Miserere mei Deus** (*Usmili se me, Gospod*), ki so ga po predvatikanskem obredju tedna pred veliko nočjo izvajali v okviru t. i. sepolcra, spokornega bogoslužja velikega petka, je MacMillan zložil po naročilu Flandrijskega festivala v Antwerpnu. Tam so skladbo 29. avgusta leta 2009 prvič izvedli dirigent Harry Christophers – njemu je skladba posvečena – in zbor The Sixteen. Učinkovita in izrazno bogata partitura preišljena in strogo odmerjene glasbene misli ne skriva velikega poznavanja pozne renesanse, z Otoka in celine, ter glasbenih praks Anglikanske in Katoliške cerkve.

Glasba ruskega skladatelja nemško-judovskih korenin **Alfreda Schnittkeja** je slogovno zelo zgoščena. Je rezultat dobrega vsebinskega in glasbenotehničnega

poznavanja raznovrstnih zvrsti in slogov ter osebnega stremljenja razviti svojstveno govorico, v kateri so dobrodošli vsi skladateljski postopki in ki nagovarja hkrati v najrazličnejših slogih in zvrsteh; ustvarjati univerzalno glasbo, ki ne ločuje med ‚resno‘ in ‚lahko‘ – to je bil skladateljev življenjski cilj. Odraščal je ob Volgi, v glasbeno izobraževanje pa je sistematično vstopil na Dunaju, kjer je bil njegov oče dopisnik sovjetskih časnikov. Diplomiral je nato na konservatoriju v Moskvi in bil do leta 1972 deset let profesor instrumentacije. Že v mladosti je spoznal krščanstvo, njegova poglobljena, skoraj mistična vernost pa je vplivala tudi na njegovo skladateljsko delo. *Prva simfonija* kljub samo navidezni pohruščeovski kulturno-politični otoplitvi ni bila izvedena. Preživljal se je večinoma s pisanjem filmske glasbe. Pritiski oblasti so zavirali njegovo umetniško delo, mu preprečevali stike z Zahodom in nenazadnje načenjali njegovo zdravje. A njegova glasba je postajala znana tudi izven Sovjetske zveze, saj so jo vztrajno promovirali skladateljevi sodržavljeni, veliki glasbeniki našega časa, ki so npr. na Zahodu lahko nastopali ali tam živeli. Leta 1990 se je že bolan preselil v Hamburg, kjer je umrl, pokopan pa je v Moskvi.

Schnittkejev opus je obsežen. Razen filmske glasbe je napisal devet zajetnih simfonij, v svoji koncertantni glasbi je z več partiturami kot glasbeno vrsto oživil *concerto grosso*, napisal 13 koncertov za violino, klavir, violončelo in druga glasbila, v zakladnico sodobne solistične in komorne glasbe je prispeval antologijske skladbe, uspešno pa se je lotil tudi baleta in opere. V zborovski glasbi je pokazal redko poznavanje človeškega glasu in njegovih zmogljivosti, predvsem v velikopoteznem *Koncertu za zbor*. Tudi **Tri duhovne pesmi**, liturgično vsestransko uporabne miniature,

pričajo o Schnittkejevem poglobljenem odnosu do izročila, ko v premišljeno posodobljeni podobi poudarijo značilni patos in duha pravoslavne glasbe.

Ko ob izvedbah njegove glasbe ali iz nikoli potešene zgodovinske radovednosti razmišljamo in razpredamo o nesporno največjem glasbeniku iz naših krajev **Jacobusu Handlu Gallusu**, nas vsakokrat znova preseneti, da zares nespornih dejstev o njegovem življenju in delovanju pravzaprav ni ravno na pretek. Da se je rodil leta 1550 nekje na Kranjskem, izvemo šele iz skopega, a zgovornega žalnega letaka, osmrtnice v obliki lesoreza, s katero so se ga v Pragi čez 41 let spomnili trije pesniki tamkajšnje latinske šole in magister Karlove univerze.

Kje je nabiral glasbena znanja in jih razširjal, bo bržkone ostalo uganka, saj možni zaključki o tem ostajajo na ravni – sicer utemeljenih – domnev. Pot glasbenika ga je vodila za razliko od franko-flamskih muzikusov na severovzhodno stran, stran od tiste Evrope, v kateri je glasba renesanse že skoraj izzvenela in že kazala na skorajšnje obrisove nove, drugačne muzike. Italije ni nikoli videl in doživel, vsaj za zdaj vemo tako. Svojo glasbo je razvijal in gojil odmaknjen od zunanega vrveža v večinoma samostanskih okoljih takrat razširjenega Svetega rimskega cesarstva, pod katoliško cerkveno perotjo, širom avstrijskih dežel – prepeval naj bi tudi na Dunaju, od koder naj bi ga 25-letnika odpustili –, na Moravskem, v Šleziji, na luteranskem Saškem, in je, kot nekateri drugi znani glasbeniki njegovega časa, zadnjih šest let življenja preživel ob Vltavi, kot glasbenik pri sv. Janu na Bregu, ne v središču, ampak na glasbenem robu takrat cvetoče Prage, pod

Hradčani, kjer je za cesarsko glasbo Rudolfa II. skrbel njegov domnevni dunajski preceptor de Monte. Razen pomenljivih predgovorov k zbirkam skladb, iz katerih lahko sestavimo le okvir bogatega življenja najbrž introvertiranega glasbenika, je čas spomin za njim zabrisal.

Ko je Evropa vrela od danes komaj razumljive različnosti, krute zgodovinske in navdihujoče spodbudne v umetnosti, je v času verske dvojnosti, epidemij, inkvizicije, lakot, čarovništva, trenj med vladarji in velikih dosežkov mislecev in umetnikov, ko so Trubar in njegovi tiskali prve pesmi po naše in se je sredi Italije nezavedno rojevala drugačna glasba nove dobe, je spregovoril tudi muzikus Gallus. Za leto 1579 vemo o njegovi prvi skladbi, verjetno je samo malo kasneje praški tiskar Černý – Nigrinus, kasneje njegov stalni tiskar in mnogih drugih najuglednejših sodobnikov, natisnil zbirko *Nekaterih izbranih maš*, o katerih se danes zdi, da jih je skomponiral več kot objavljenih 16. Ko je leta 1586 začel kot kapelnik ob Vltavi, je izšla prva knjiga zbirke *Opus musicum*, zadnje leto življenja njen četrti del, skupaj pa 374 motetov, kot jih vsebinsko in glasbeno zaokroženo ni zastavil še nihče pred njim: umetelne skladbe za liturgično rabo za štiri do 24 glasov za vse čase cerkvenega koledarja, za vse t. i. ‚svete čase‘ in praznične priložnosti. A ni komponiral le cerkvene glasbe, poznal je in v krogu praških humanistično usmerjenih razumnikov prebiral antične pesnike, Ovida, Vergila in druge, in morda prav zanje ustvarjal tudi drugačno glasbo, posvetne pesmi v latinščini za štiri do osem glasov, ki pojejo o zakonitostih, lepotah in sencah življenja, o naravi. V svojih ‚moralijah‘, kot jih je imenoval, pa zna biti tudi renesančno dovtipen in pomenljivo igriv, natančno 100 je posvetnih latinskih skladb v dveh zbirkah.

Poseben in velik je Kranjec Gallus, v glasbo je povzel vso skladateljsko gramatiko svojega časa, osebno jo je obarval in nadgradil, posebej premišljeno, prepoznavno in drugače od mojstrov njegovega časa, kot da vso glasbo zahajajoče renesanse pomenljivo povzema in stopnjuje, preden ta prestopi prag povsem drugačnega.

Gaudeamus omnes fideles (*Veselimo se, vsi verni*) je sedemglasni motet božične vsebine za dve skupini glasov po vzoru iz Benetk, za katerega ne vemo, ali ga je skladatelj poznal, za triglasno višjo in štiriglasno nižjo, ki si verze besedila podajata in izmenjujeta, sklepne misli štiri in trivrstične kitice pa zapojeta skupaj.

Skladateljski opus velikega in verjetno nedoseženega **Johana Sebastiana Bacha** v vrstni zborovski oziroma kantatne glasbe je podobno kot v njegovi instrumentalni glasbi velikanski in preobsežen, da bi vanj, čeprav samo z osnovno mislijo in v obsegu, ki ga dopušča ta koncertni list, zares vstopili. A pasijoni, *Velika maša*, druge maše, skladbe za t. i. »nemško bogoslužje«, kantika Magnificat, več kot 200 največ cerkvenih in tolikokrat velikopoteznih kantat, ter koncertantni moteti temeljijo na skupnih izhodiščih mojstrovega enovitega peresa, ponižnega navdiha, vsebinske zasnove, razvejane dramaturgije ter virtuozne in samozavestne skladateljske izpeljave.

Podobno kot med Bachovimi instrumentalnimi skladbami tudi v množici njegove vokalne glasbe najdemo skladbe, katerih mojstrovo avtorstvo ni dokazano in jih Bachu samo pripisujejo. Med njimi je motet ***Ich lasse dich nicht, du segnest mich***

denn (*Ne bom te pustil, dokler me ne blagosloviš*). Najverjetneje Bach ga je zasnoval po preizkušnem protestanskem teološko-vzgojnem in liturgično uporabnem vzorcu za izvedbo pri evangeličanskem bogoslužju: odlomek Svetega pisma, razmislek o njegovi vsebini, kot odziv duše na svetopisemsko misel, za sklep pa zahvalno-slavilni protestanski spev. Glasbena zasnova prav tega moteta je podobna glasbenemu skeletu drugih, glasbeno zajetnejših Bachovih mojstrovim za zbor z neobvezno spremljavo glasbil: dva štiriglasna zbora si v gibkem menuetnem okretu izmenjavata naslovno svetopisemsko misel, nadaljevanje v dvojni meri pa je pravzaprav zborovska koralna predigra, kot jih je v Bachovem orgelskem opusu veliko, v kateri trije glasovi prepletajo biblijsko misel, sopran pa z umirjenim napevom protestantske pesmi uvodno misel podoživi. Motet zaokroži dvokitična zahvalna pesem.

Skladateljica **Nana Forte** je po šolanju na Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana na Akademiji za glasbo diplomirala iz kompozicije (Marko Mihevc), študijsko pot nadaljevala v Dresdnu in Berlinu, kjer je v razredu Walterja Zimmermanna z odliko zaokročila podiplomski študij. Sodelovala je s pevsкими zbori kot pevka in zborovodkinja, najintenzivneje v zboru Veter. Iz njene zborovske prakse izhaja tudi tesna navezanost na človeški glas oz. zbor, tako da mu posveča posebno skladateljsko pozornost. Ob orkestrskih, komornih in solističnih delih, v zadnjem času tudi glasbeno-gledaliških partitur, največ izvajajo in izdajajo njene zborovske skladbe. Zanje je prejela več priznanj na natečajih in festivalih v

domovini, v Evropi, Severni Ameriki in na Daljnem vzhodu, navzoče pa so tudi v sporedih evropskih radijskih postaj. Njeni skladbi *Sancta Trinitas* in *En ego campana* je na svojih gostovanjih v Jugovzhodni Evropi ter v Mongoliji in na Kitajskem leta 2017 in 2018 izvajal Svetovni zbor mladih, druga pa je bila tudi del sporeda Festivala Baltskega morja. Leta 2017 so v Utrechtu prvič izvedli skladbo za zbor *Te Deum laudamus*, glasbeno naročilo Nizozemskega komornega zbora.

V zadnjih letih je Nana Forte svoje skladateljsko delovanje razširila na področje opere in glasbenega gledališča. Njen operni prvenec *Paradies oder nach Eden* so leta 2016 izvedli v Predarliskem deželnem gledališču v Bregenzu. V soavtorstvu z Juretom Ivanušičem pa je napisala glasbo za družinski muzikal *Obuti maček*, ki so ga v Slovenskem mladinskem gledališču prvič izvedli decembra lani.

Skladateljica je o svoji **Libera me** (*Reši me*) zapisala: »Skladba je nastala leta 2003 v času mojega študija na Akademiji za glasbo v Ljubljani kot naročilo Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič Univerze v Ljubljani in zborovodkinje Urše Lah ter še isto leto doživela prvo izvedbo. V kritiki koncerta je bilo zapisano, da sem še premlada, da bi se lahko doživeto lotila tako zahtevnega besedila. A skladba je zaživela svoje življenje, še vedno je redno prisotna na koncertnih odrih in je ena mojih največkrat izvajanih skladb. Izvajali so jo priznani zbori, kot so Zbor Bavarskega radia, Švedski radijski zbor, Nizozemski komorni zbor, Komorni zbor Gustafa Sjökvista, Zbor norveških solistov, SYC Ensemble Singers, Ansambel solistov iz Kristiansanda, Zbor Chartage, Allmänna Sångern, Komorni zbor Ave in mnogi drugi.

Gre za motet za dva zbora na obredno besedilo rezponzorija za pogreb. Skladba je pisana v tehniki dvozborna in se začne z odpevanjem med solistom in zborom, kasneje tudi med obema zboroma. Izstopajoči skladateljski sestavini sta imitacija in menjavanje metruma, prvini renesančne glasbe, odeti v sodobnejšo zvočnost. Pri komponiranju me je vodila predvsem močna vsebina besedila. Že od mladosti je v mojih skladbah navzoča tematika smrti, ki predstavlja močan navdih in neskončno polje raziskovanja in razmišljanja.«

Glasbeno zgodovino pisje še vedno ni jasno potrdilo, kdo je ali naj bi bil zares prvi teoretik dodekafonske glasbe, glasbe sveta dvanajstih enakovrednih tonov, Josef Matthias Hauer ali **Arnold Schönberg**. Splošno mnenje velja, da je to Schönberg, avstrijski skladatelj, ki je glasbeno kariero začel kot kapelnik berlinskega literarnega kabareta. Po letu 1903 je dobrih dvajset let živel na Dunaju, prirejal zasebne koncerte, dirigiral in zasebno poučeval, bil od leta 1925 učitelj kompozicije v Berlinu, leta 1933 pa se je pred nacizmom umaknil v Los Angeles in predaval na tamkajšnji univerzi ter se z uspehom posvečal tudi ekspresionističnemu slikarstvu. Danes ga štejemo med osrednje skladatelje 20. stoletja, pri tem pa pogosto pozabljamo, da je izšel in več deset let ustvarjal iz korenin poznoromantične glasbe in sveta njene do skoraj neprepoznavnosti stopnjevanje razširjene akordike. V taki glasbi ni videl napredka in je prek glasbe brez tonalnega središča z dvanajstonskim načinom glasbenega mišljenja utemeljil ekspresionizem v glasbi s svojimi večpovojnimi oblikami. Njegove skladbe vseh

ustvarjalnih obdobij, skladateljskih načinov in slogov, ki jim je sledil, so temeljna dela 20. stoletja, pa naj gre za opero, orkestrsko, predvsem komorno in nenazadnje maloštevilno zborovsko glasbo.

Velikopotezni dramatični motet za mešani zbor **Friede auf Erden** (*Mir na zemlji*) je Schönberg končal marca 1907, v času, ko je za njim že večina pomembnih orkestrskih in vokalno-instrumentalnih skladb, s katerimi je že nakazal svoj skladateljski in umetniški problem: kako naprej iz zanke visokorazvitih sozvočij, ki še temeljijo v osrednjem tonalnem središču. Skladatelj je sogovorniki, nekateri takratni najboljši dirigenti, so zaradi intonančne zahtevnosti in glasovnih obremenitev podvomili v izvedljivost skladbe, saj jo je Schönberg komponiral za skrajne obsege in dinamične zahteve vseh sodelujočih glasov, njihove melodije pa so rezultat skoraj mejno stopnjevanih sozvočij, ki pa imajo svoje središče vendar še v območju tonov *a* in *d*.

V skladbi, ki je danes ena najpomembnejših in najzahtevnejših partitur zborovske glasbe z začetka 20. stoletja, remek delo stopnjevanega zborovskega romanticizma, je Schönberg uglasbil globoko simbolne, včasih dramatične, skoraj spiritualne verze švicarskega pisatelja Conrada Ferdinanda Mayerja. Da bi omogočil izvedbo, je zborovskemu stavku neobvezno dodal spremljavo, poskušali pa so izvajalske probleme partiture reševati tudi z orglami. Danes skladbo izvajajo seveda brez spremljave, a si polnokrvno izvedbo lahko privoščijo še vedno le najboljši med izbranimi.

Sven-David Sandström

Credo

Rimski misal – Red sv. maše

Credo in unum Deum.
Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum Christum,
Filium Dei unigenitum.
Et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero.
Genitum, non factum, consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines,
et propter nostram salutem descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine: et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis:
sub Pontio Pilato passus,
et sepultus est.
Et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum:
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria
judicare vivos et mortuos:
cujus regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio
simul adoratur et conglorificatur:

Verujem

Verujem v enega Boga.
Očeta vsemogočnega,
Stvarnika nebes in zemlje,
vseh vidnih in nevidnih stvari.
In v enega Gospoda Jezusa Kristusa,
edinorojenega Sina Božjega.
Ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki
in je Bog od Boga, luč od luči,
pravi Bog od pravega Boga.
Rojen, ne ustvarjen, enega bistva z Očetom
in je po njem vse ustvarjeno.
Ki je zaradi nas ljudi
in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes.
In se je utelesil po Svetem Duhu
iz Marije Device in postal človek.
Bil je tudi križan za nas,
pod Poncijem Pilatom je trpel
in bil v grob položen.
In tretji dan je od mrtvih vstal,
po pričevanju Pisma.
In je šel v nebesa,
sedi na desnici Očetovi.
In bo spet prišel v slavi
sodit žive in mrtve:
in njegovemu kraljestvu ne bo konca.
In v Svetega Duha,
Gospoda, ki oživlja.
Ki izhaja iz Očeta in Sina.
Ki ga z Očetom in Sinom
molimo in slavimo.

qui locutus est per prophetas.
Et unam sanctam catholicam
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptismam
in remissionem peccatorum.
Et expecto resurrectionem mortuorum.
Et vitam venturi saeculi.
Amen.

Johann Hermann Schein

Dennoch bleibe ich stets an dir

Ps 73,23-24

Dennoch bleibe ich stets an dir,
denn du heltest mich bei meiner rechten Hand,
Du leitest mich nach deinem Rat
und nimmest mich endlich mit Ehren an.

Pascal Dusapin

Umbræ mortis

Rimski misal: Maša za rajne, odlomek; Ps 23,4, odlomek

Requiem aeternam dona eis Domine
et lux perpetua luceat eis.
Exaudi orationem meam:
ad te omnis caro veniet.

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Si ambulem in medio umbræ mortis
non timeo mala.

Orlando di Lasso

Deficiat in dolore vita mea

Po Ps 31,11; Hab 3,16

Deficiat in dolore vita mea
et anni mei in gemitibus
ut requiescam in die tribulationis.

Ki je govoril po prerokih.
In v eno sveto, katoliško
in apostolsko Cerkev.
Priznavam en krst
v odpuščanje grehov.
In pričakujem vstajenja mrtvih
in življenja v prihodnjem veku.
Amen.

Toda jaz bom vedno s tabo

Slovenski standardni prevod Svetega pisma (SSP)

Toda jaz bom vedno s tabo,
prijel si me za roko.
S svojim nasvetom me vodi,
potem pa me vzemi v slavo.

Smrtne sence

SSP

Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.
Usliši mojo molitev,
k tebi prihaja vse človeštvo.

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Tudi če bi moral hoditi po globeli sredi smrtne sence,
ne bojim se hudega.

V bridkosti hira moje življenje

Po SSP

V bridkosti hira moje življenje
in moja leta v vzdihovanju,
odpočijem si v dnevu stiske.

James MacMillan

Miserere mei Deus

Ps 51,3-21

Miserere mei, Deus, secundum magnam
misericordiam tuam;
et secundum multitudinem miserationum tuarum,
dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea:
et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco,
et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccavi, et malum coram te feci;
ut justificeris in sermonibus tuis,
et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:
et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti;
incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
Asperges me hyssopo, et mundabor;
lavabis me, et super nivem dealabor.
Auditui meo dabis gaudium et laetitiam:
et exsultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis,
et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus,
et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne projicias me a facie tua,
et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi laetitiam salutaris tui,
et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas,
et impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae,
et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine, labia mea aperies,
et os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium,
dedissem utique; holocaustis non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus;
cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.
Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion,
ut aedificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitiae,
oblaciones et holocausta;
tunc imponent super altare tuum vitulos.

Usmili se me, Gospod

SSP

Izkaži mi milost, o Bog,
po svoji dobroti,
po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!
Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti!
Zakaj svoje pregrehe priznavam,
moj greh je vedno pred mano.
Zoper tebe, tebe samega, sem grešil,
hudobijo v tvojih očeh sem storil,
da se izkažeš pravičnega, kadar govoriš,
neoporečnega, kadar sodiš.
Glej, v krivdi sem bil rojen,
v grehu me je spočela moja mati.
Glej, veseliš se zvestobe v notranjosti,
v skrivnostih mi daješ spoznanje modrosti.
Očisti me greha s hizopom, da postanem čist,
operi me, da postanem bel bolj kot sneg.
Daj, da bom slišal radost in veselje,
naj se radujejo kosti, ki si jih potrl.
Skrij svoje obličje pred mojimi grehi,
vse moje krivde izbriši.
Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.
Ne poženi me izpred svojega obličja,
svojega svetega duha ne vzemi od mene.
Vrni mi veselje svojega odrešenja,
z voljnim duhom me podpiraj.
Upornike bom učil tvojih poti,
da se grešniki vrnejo k tebi.
Reši me prelite krvi, o Bog, Bog moje rešitve:
moj jezik bo vzklikal tvoji pravičnosti.
Gospod, odpri moje ustnice,
in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.
Zakaj nad klavno daritvijo nimaš veselja,
če bi ti namenil žgalno daritev, bi je ne maral.
Moja daritev Bogu je potrtr duh,
potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.
Po svoji volji stori dobro Sionu,
pozidaj jeruzalemske zidove.
Tedaj boš imel veselje nad daritvami pravičnosti,
nad žgalno in celostno daritvijo;
tedaj bodo darovali junce na tvojem oltarju.

Alfred Schnittke

Tri duhovnyh hora

Bogorodice, Devo

Molitev

Bogorodice Devo,
radujsja, Blagodatnaja Marie,
Gospod' s Toboju.
Blagoslovena Ty v ženah,
i blagosloven plod čreva Tvoego,
jako Spasa rodila esi duš naših.

Gospodi Iisuse

Po Lk 18,13

Gospodi Iisuse Hriste,
Syne Božij, pomiluj mja grešnego.

Oče naš

Molitev

Otče naš, Iže esi na nebeseh,
da svjatitsja imja Tvoe,
da priidet Carstvie Tvoe,
da budet volja Tvoja,
jako na nebesi i na zemli.
Hleb naš nasuščnyj dažd' nam dnes',
i ostavi nam dolgi naša,
jakože i my ostavljaem dolžnikom našim,
i ne vvedi nas vo iskušenie,
no izbavi nas ot lukavago.
Jako Tvoe est' Carstvo i sila i slava vo veki.
Amin'.

Jacobus Handl Gallus

Gaudeamus omnes fideles

Božični antifoni

Gaudeamus, omnes fideles,
Salvator noster natus est in mundo.
Hodie processit proles magnifici generis,
et perseverat pudor virginitatis.

Hodie intacta virgo Deum nobis genuit,
teneris indutum membris, quem lactare meruit.
Omnes ipsum adoremus, qui venit salvare nos.

Tri duhovne pesmi

Pozdravljena, Devica

Pozdravljena, Devica,
Božja Mati Marija, milosti polna.
Gospod je s teboj.
Blagoslovljena si med ženami
in blagoslovljen je sad tvojega telesa.
Zakaj rodila si Odrešenika naših duš.

Gospod, Jezus Kristus

SSP

Gospod, Gospod Jezus Kristus,
bodi milostljiv meni grešniku!

Očenaš

Oče naš, ki si v nebesih,
posvečeno bodi tvoje ime,
pridi k nam tvoje kraljestvo,
zgodí se tvoja volja,
kakor v nebesih tako na zemlji.
Daj nam danes naš vsakdanji kruh
in odpusti nam naše dolge,
kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,
in ne vpelji nas v skušnjava,
temveč reši nas hudega.
Tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj.
Amen.

Veselimo se, vsi verni

Gallusov katalog, 1992

Veselimo se vsi verni,
naš Odrešenik je rojen na svetu.
Danes je prišel otrok vzvišenega rodu,
ki ohranja sramežljivost devištva.

Danes nam je nedotaknjena Devica rodila Boga,
obdanega z nežnimi udi, katerega je smela dojiti.
Vsi počastimo njega, ki je prišel, da bi nas odrešil

Johann Sebastian Bach

Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn

Po 1 Mz 32,27 Hans Sachs

Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn,
Mein Jesu ich lasse dich nicht, du segnest mich denn!

Weil du mein Gott und Vater bist,
so weiß ich, daß mich nicht vergißt
dein väterliches Herz.
Ich bin ein armes Erdenkind,
auf Erden keinen Trost ich find.

Ich dank dir, Christe, Gottes Sohn,
daß du mich solchs erkennen lan
durch dein göttliches Wort;
verleih mir auch Beständigkeit
zu meiner Seelen Seligkeit.

Nana Forte

Libera me

Rimski misal

Libera me, Domine, de morte aeterna in die illa
tremenda quando caeli movendi sunt et terra
dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit, atque ventura ira
quando coeli movendi sunt et terra.

Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae,
dies magna et amara valde
dum veneris iudicare saeculum per ignem.

Requiem aeternam dona eis, Domine
et lux perpetua luceat eis.

Ne bom te pustil, dokler me ne blagosloviš

Po SSP prosto prevedel Tomaž Faganel

Ne bom te pustil, dokler me ne blagosloviš.
Moj Jezus, ne bom te pustil, dokler me ne blagosloviš.

Ker si moj Bog in Oče, vem,
da me tvoje očetovsko srce
ne bo pozabilo.
Ubog zemljan sem,
ki na zemlji ne najde tolažbe.

Zahvaljujem se ti, Kristus, Božji Sin,
da si se mi dal spoznati
prek svoje Božje besede;
podeli mi tudi stanovitnost
za blaženost moje duše.

Reši me

Reši me, Gospod, večne smrti tisti groze polni dan,
ko se bosta majala nebo in zemlja,
ko prideš svet sodit z ognjem.

Zatrepetal sem in bojim se,
preiskava pride in prihodnja jeza,
ko se bosta majal nebo in zemlja.

Tisti dan, dan jeze, stiske in bede,
veliki in silno grenski dan,
ko prideš sodit svet z ognjem.

Gospod, daj jim večni pokoj
in večna luč naj jim sveti.

Arnold Schönberg

Friede auf Erden

Conrad Ferdinand Mayer (1825–1898)

Da die Hirten ihre Herde
liessen und des Engels Worte
trugen durch die niedre Pforte
zu der Mutter mit dem Kind,
fuhr das himmlische Gesind
fort im Sternenraum zu singer,
Fuhr der Himmel fort zu klingen:
»Friede, Friede! Auf der Erde!«

Seit die Engel so geraten,
o wie viele blut'ge Taten
hat der Streit auf wildem Pferde,
das geharnischte vollbracht!
In wie mancher heil'gen nacht
sang der Chor der Geister yagend,
dringlich flehend, leis verklagend:
»Friede, Friede! Auf der Erde!«

Doch es ist en ew'ger Glaube,
dass der Schwache nicht zum Raube
jeder frechen Mordgebärde
werde fallen allezeit:
Etwas wie Gerechtigkeit
webt und wirkt in Mord und Grauen
und ein reich will sich erbauen,
das den Frieden sucht der Erde.

Mählich wird es sich gestalten,
seines heil'gen Amtes walten,
Waffen schmieden ohne Fährde,
Flammenschwerter für das Recht,
und ein königlich Geschlecht
wird erblühn mit starken Söhnen:
dessen helle Tuber dröhnen:
»Friede, Friede! Auf der Erde!«

Mir na zemlji

Neznani prevajalec

Pastirji so zapustili čredo
in ponesli angelove besede
skozi nizka vrata
k materi z otrokom
in nebeška množica
je med zvezdami zapela,
da je odmevalo nebo:
»Mir, mir na zemlji!«

Od te ure, polne upa,
koliko krvavih del
storil v divjem je prepiru,
ta vojščak oboroženi!
In tako je v mnogi
sveti noči zbor duhov
prosil in jadikoval:
»Mir, mir na zemlji!«

Vendar stara to je vera,
da ne bo slabotnejši
padel v plen surovi sili.
Nekaj je, kot je pravičnost,
kar deluje in pa vlada
sredi smrti in trpljenja:
novo bo kraljestvo vstalo,
ki bo zemlji mir prineslo.

Sčasoma se bo utrdila
njegova sveta oblast,
orožja kovala nenevarna,
ognjene meče za resnico.
In zrasel bo novi rod
močnih kraljevih sinov,
katerih trobente bodo donele:
»Mir, mir na zemlji!«

Julia Selina Blank je večkrat nagrajena nemška dirigentka z mednarodnimi izkušnjami vodenja ansamblov, zborov in orkestrrov. Je diplomantka münchenske Univerze za glasbo in uprizoritveno umetnost in Norveške visoke glasbene šole v Oslu. Njeni učitelji so bili Michael Gläser, Fredrik Malmberg in Grete Pedersen.

Je ustanoviteljica in dirigentka ženskega vokalnega ansambla DAME in zbora pevskih solistov Mladi vokalni ansambel München (Junges Vokalensemble München). Bila je glasbeni asistent Zbora norveških solistov, dirigirala pa je tudi Münchenskim simfonikom in Norveškemu baročnemu orkestru Barokkanerne. Kot štipendistka nemškega Forum za mlade dirigente Nemškega glasbenega sveta je sodelovala z zboroma Zahodnonemškega in Severnonemškega radia iz Kölna oziroma Hamburga ter s Filharmoničnim zborom iz Berlina.

Je prvonagrajenka leta 2018 prvič izvedenega mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Londonu (London International Choral Conducting Competition), julija lani pa je bila zmagovalka mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Hongkongu (World Choral Conducting Competition). Prihodnji koncerti jo vodijo na turnejo z zborom iz Osla (JSB-Ensemble Oslo), sodelovala pa bo tudi z zboroma Bavarskega in Srednjenemškega radia v Münchnu in Leipzigu.

Vocal 6

To the winner

8 March 2020, at 7.30 pm

(preconcert talk at 6.30 pm)

Marjan Kozina Hall
Slovenian Philharmonic

Slovenian Philharmonic Choir

Julia Selina Blank conductor – winner of the World
Choral Conducting Competition 2019, Hong Kong

Sven-David Sandström: Credo

Johann Hermann Schein: Dennoch bleibe ich
stets an dir

Pascal Dusapin: Umbrae mortis*

Orlando di Lasso: Deficiat in dolore vita mea

James MacMillan: Miserere

Alfred Schnittke: Three Sacred Hymns

Jacobus Gallus: Gaudeamus omnes fideles

Johann Sebastian Bach: Ich lasse dich nicht,
du segnest mich denn

Nana Forte: Libera me

Arnold Schönberg: Friede auf Erden

Over recent decades, the intense development of choral music on all levels throughout the vast and diverse continent of Asia has resulted in a range of local and international events, festivals and competitions in countries from Malaysia and the Philippines, to China. The World Youth and Children Choral Artists' Association, founded in Hong Kong in 2015, was hosting an international competition for choral conductors from 11 to 15 July last year. Some 16 conductors aged up to 35 years from around the world tested their knowledge of conducting, and a nine-member international jury selected the best among them. At the demanding competition, the participants demonstrated their knowledge and mastery of a stylistically varied programme full of conducting challenges, covering 19 mostly anthological works of choral music, ranging from early Baroque to contemporary music. In the 2019/20 season, the winner of the competition Julia Selina Blank is a guest of the Slovenian Philharmonic Choir in the Vocal Subscription Series, presenting selected works from the competition programme.

slovenska
filharmonija

Obup ali upanje?

Dobrodelni koncert
v okviru Verige dobrih ljudi

18. april 2020 ob 19.30
Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Rahela Durič dirigentka
Zbor Slovenske filharmonije

spored **Gallus | Brahms | Kastelic | Barber |
Parry | Zakaras | Antognini | Merkù |
Vasko | Sandström | Runestad**

Vljudno vabljeni

na dobrodelni koncert **Zbora Slovenske filharmonije**, ki ga prirejamo v sodelovanju z **Zvezo prijateljev mladine Ljubljana Moste - Polje**.

Pod pragom tveganja revščine danes v Sloveniji živi kar 268.000 oseb, med njimi so tudi številne družine z mladoletnimi otroki.

Verjamemo, da vsakdo potrebuje novo upanje, zato smo se odločili, da zbrana sredstva v celoti namenimo za projekt **Veriga dobrih ljudi**, ki skrbi za pomoč družinam v stiski.

Slovenska filharmonija se bo 18. aprila 2020 z vašim sodelovanjem tako vključila v verigo ljudi, ki se trudijo, da bi družine v stiski dobile priložnost za lepše in boljše življenje.

Pomagajmo skupaj!

Vstopnice:

blagajna Slovenske filharmonije, Kongresni trg 10, Ljubljana
med delavniki od 11. do 13. in od 15. do 17. ure
ter uro pred koncertom

T +386 1 24 10 800 **E** info@filharmonija.si

Spletna prodaja: <https://filharmonija.kupikarto.si/>

www.filharmonija.si

VERIGA DOBRIH LJUDI
Držimo skupaj z družinami v stiski

**Zveza
prijateljev
mladine
Ljubljana
Moste-Polje**

Napovedujemo

Slavnostni koncert

ob jubilejni 30. sezoni
Zbora Slovenske filharmonije

9. september 2020 ob 20.00
Gallusova dvorana, Cankarjev dom
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton dirigent

Anna Dennis sopran

Helen Charlston mezzosopran

Ruairi Bowen tenor

Laurence Williams basbariton

Tomaž Sevšek orgle

Domen Marinčič čembalo

Johann Sebastian Bach: Maša v h-molu

Priznani specialist za staro glasbo Stephen Layton in izbrani angleški solisti bodo z našima ansambloma poustvarili veliko Bachovo delo, ki ga v Ljubljani nismo slišali že 20 let.

Iz ocen preteklih izvedb
Stephena Laytona

Classical Source

»Veličastnost, slovesnost, intimnost in vznemirjenje, vse to nas navdušuje v tej čudoviti različici Bachove *Maše v h-molu*, ki se lahko meri le z najboljšimi.«

(David Truslove)

The Gramophone

»To je sveža in privlačna *Maša v h-molu*, v kateri boste nadvse uživali.«

(Lindsay Kemp)

Ciklus družinskih koncertov 2019/20

7. koncert

14. marec 2020 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

PETER IN VOLK

Pihalni kvintet Slowind:

Aleš Kacjan flavta
Matej Šarc oboa
Jurij Jenko klarinet
Metod Tomac rog
Paolo Calligaris fagot

Boštjan Gorenc recitator

Glasbena pravljica *Peter in volk* je zgodba o radovednem in pogumnem dečku Petru, ki se odpravi na pustolovščino v naravo. Spoznavali bomo glasbila prek nastopajočih likov – živali, ki jih sreča Peter na poti do gozda, med njimi je tudi volk. Besedilo in glasbo je izvorno za pripovedovalca in simfonični orkester napisal ruski skladatelj Sergej Prokofjev, tokrat pa nas bodo v pravljični svet ponesli Boštjan Gorenc in člani pihalnega kvinteta Slowind.

Vstopnice: blagajna Slovenske filharmonije, Kongresni trg 10, Ljubljana med delavniki od 11. do 13. in od 15. do 17. ure ter uro pred koncertom
T +386 1 24 10 800, **E** info@filharmonija.si
 Spletna prodaja: <https://filharmonija.kupikarto.si/>

Cena vstopnice posameznega koncerta: 5 €

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@SFilharmonija

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije, Vokalni abonma, št. 6

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktorica: Marjetica Mahne

Umetniški vodja ZSF: Borut Smrekar

Avtor spremnega besedila koncerta, urednik življenjepisa in besedil skladb: Tomaž Faganel

Jezikovni pregled slovenskega besedila: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Futura DDB, d.o.o.

Prelom: Vlado Trifkovič

Fotografija na naslovnici: Ingvild Festervoll Melien

Tisk: Birografika Bori, Ljubljana

Naklada: 300 izvodov

Ljubljana, marec 2020

Redakcija koncertnega lista je bila končana 4. marca 2020.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.